

Édes barátságom! Sajnálom, igen sajnálom ha tényleg a barátságom ellen
nyersebben iramuk hozzád minél kelletlen volna el nem jöttödén, s most
erősen oda fájdalmas leveledet. Mindent elhírel, mindentben iga-
zan adok, csak egyet nem hírel: hogy s. i. állapotodba ne érre-
nem, s'neem hirtelen én anyagi és szellemi kelintéskor egyjén! s men-
nél inkább érre, amint jobban sajnálalak. Az anyagi dolgokra nem
szóval magyarázok kell! én is szegény vagyok s szegényebb tülekedés és
szóval kell kaplaknom; a jövőre, fiamnak egy fillér sem tehe-
től félre; ez nelem is jól aggodalmas. tüle. szellemi bajodba pedig
hónal hova átmensem! Posonyban 1848-ban egy kanéti nevű öreg ho-
gondolatként öngyilkossággal de nem volt hozzá elég bátorságom! ez
barátságom mind aranyér! ha 100 orv. munka is hogy nem az: nelem
bízz: aranyér! átmensem rajta, ösmere; arérs ne aggodjal mere
almulit; megnevedzet de el fog mulni. Ismer és ismer ajándék a
hídegyvires iram és mosarodni egyaránt, fejed, nyakad, melled most
mentül hídegyebb virel kacar egyper is rajzában. Szomban legyen arany-
ér vagy nem aranyér vagy hypochondria vagy bármilyen: a baj meg van.
és helyesebben valóban igen nyomorúság, mert nem csak a magadé
vagy. Továbbá te arérs hírel, hogy én is nem nagy dolgokra minél
hogy én is fons fánira nem muszájatom meg az etredek és be nem
négyes s soha be nem négyendő vesétek? nagy van az barátságom! nem
arérs mondom evel: hogy vigasztalás on én levelezésem teted; hanem
hogy van más is a hi hárs onen bajodtól mentes némileg, melleszel te
szüneted, még sem igen nyugodalózik pegasusa; arérs és is változik, párs-
tára jár az illen baj minél az eső. Szegény én jól bajjal (kezezséggel)
négyedem, hol fiam hol feleségem vannak szóval. Fiam hirtelen én ora
mivota el, mindig keseg! mennyi lén, mennyi nyugtalanság, törpés
éjparáns van vele! szegény feleségem már egészen östetörve van.

Juna! a nyáron, mikor rákunt még fiam is meglehetősen való, de
most már ismeri kevéssé, enyérit, az hírem továbbig elzemezték hínce
okajom hogy pihenjen meg övére, men nem élre való, ha csak valami
csaba által hi nem vergődik meg. Íllyen állapotban nem lehet írni, nem is
gondolok az írásra; de nem is bánok hogy nem írhatok; e szerkesztés for-
sunk külvilág, teged méltányolnak is várnak tőled; engem a kutyá sem
ngas meg írni bár vagy ne írjak; egyit sem mosolygó állapot, de meg-
ösmrem hogy a tied keshebb. Igaz barátom! hogy eret az emberek egész
erélylyel döngidélnek, és a magyar publicum nem a minőség hanem a
menyiség frémis men az emberek és írós; min a földnek, ha van is csak
söt legyen, s e szerkesztés bizonyosan előnyök van; de engem mindentől
de nére csak az igazsággal: hogy er is fordul, majd megint kedves lapunk.
Mindezen sajálalmunk nem kell a csüggedés és levertséghez! és te tute-
nöre igazsághoz magadnak, mere ha megfűnnél is írni: nem fogsz ab-
vefni oly körmény az eljegyzés márt, min más ember. De meg mi az egész
magyar irótalom? söt maga e nemre is? mit egyes író? bizony eider Janos-
kám minden egykor, a min a világ forog, - fenerezől elfelejtétek. - Nagyon
szeretted eider Jánoskám! hogy nemem volnatején isz állapotodról; ha szer-
nésem orvona: már régen jobban leunél; nagyon örülök, hogy a
nelem való körlekedésből némi felkentő kapnos vart; hípen csak én
is jól szerkesztés hasonló ne volnék horrád! hípen ha két ellenkerő
fokus volna kedélyünk és állapotunk, ney kán hachana egymásra! de
egy csak a maga bejás lájja a másirebban az ember! azomban megle-
het hogy min az arét és kora bár két hídeg desz, meleg, fűtás hordó,
ney mi is leírhatunk valamis egymáson. Én mindezen örömeim fogom
találai menül gyaktabban törekendő körlekedéseimben. Aztán a min
író csak meg maradnak még! s ne fogd fűtő azon fenerezőim állításom
vagy joslatom: hogy egymást nem lájnak sötbe! er még is komisság
leune a forró! még én is meglátogathatok, mitör nem is véte;
mihelyt fenerezem is demébb len egy kisé az ég. Szóval vájink

somélgyint. Tudom: kezeim jó feleséged is mennyis szenvedtél miattod!
~~de~~ gondold meg! hogy a hisz oly nő is gymeret kényelmek an nem
lehet egészen boldogsalan.

Haggyuk hát néprépen el a nem létezését feleséi be-
kedés; nem jövel most, eljön is jöttöd máskor! haggyuk a sexes ké-
pedés; hidd el anormat is van bajot a hisz palotában laknak.

Toldi Eszter vessem, köflőim. Nagy gyönyörűséggel
olvastam végig, és ha ~~criticus~~ volna's elmondanám minek olyan róla
véleményemet; de minthogy an nem vagyok s nekint nem is jóra-
pint egymáséi deirimi vagy bíráltságim aumak a sele: hogy a irósto-
daron sul máis valamit is köv egymáshoz: csak ugy parlogiasan
doloz egyrészt jói róla. Kár hogy Sapó-hibát is atadnak meg
hume; türtsse helyes tüntene; bün-teset helyes büntetess; an-
sán presnéin ha nem presnéin egy népröleményben an összesen jó-
has, minek ellenségűer, különben is a népi magyar nyelv ers nem
igen presé; van ugyan Sapanyél pedérmű sa, de meg sem taná-
es sűrűn kapraálni. Miés iró a jársány-erős jársányi erőns?
an a hol Toldi an olvas megöli meg egy stropka hiányait; Láska
ni a homodon holban felvő olvas, a gyengébbel kezdésin. Tudom
én miés van es, és Horász ass pótscaja usán erem mondák tö-
meser an an elves, de erem is hogy oda még telles volna.
Miés unad ass an usófor? mondán: hogy er nem fogadja
egy a publicum minis an első Toldi stly ers nem tesser volna;
sod ostoba ember is criticus alá lovat adál magad. Holdajis
Tolditól bucsánis: a tinály egy kissé hosszadalmas, sőt minővegre
éveserem terd lőjoról sa. Egyebirán barátom meglehenn
elegedre an őseg Tolditól; épen olyan desés vén ember, minek
a minő ifjú róla. A gyulafat preséme igen-igen szép;

a viadal erősebb, a hit-enek kezebb a minis vissza vitit a katon-
ról a sirovenyeres, er igem gyönyörű; az usodi' enst fize, mivel
nedeu ar egér kölkemey keljemet látszik. Igem fain kapinas
vols tökd aron festora oroklan historiamak illyesku kolesovise; most
mar a Sahai idortol hatsan rimaradka; elo van adva, meg siney;
elvan mondra s Loldis meg sem teti cruffa, meg hufen kasha
"tot se lörsen se meg!" koval eu kelis gyönyörűséggel olvessan,
s ne hidd an: hogy puftan tudomasul véteset; meg Gorai is
is völa! pedig o, kegalabb engem, ha ~~homin~~ istentudsa mis
ismit is, megemlisere meltoias sem tan. No de annal többör
emlegesse a vadröstaras.

Ime is: rüldin a jeltárys. eu vagyot ar igari
népröliö, meg eu ponyvára jelend meg. Sajnálom: hogy
megis tsinnabbax nem rüldhesek. - Mentovisor üdvörlöm, kö-
fönöm a díppeltárys, Sajnálom hogy olhaunal nem visszavoz-
katom. - Birony pedig pretneil bironyos tudni mar aröbiöl
a levelerül hatsol; meg egyrei prenumeransom süges;
megfogadkam: hogy többé tohse gyüjtöke sentinek; de aris
csak in valamis te meglehes más gondolok, ha s. i. a
magad öfenezébe foly a haszon.

No édes Jánorkaim! ha' most ar issem áld-
jon meg! krenül tovább is egymásr, ha bár ar egér
világ van elhütünk is. Meglásd: meg mi is lefünke
vigabbal. Váj csak! meg elbefélhesem nedeu a kren-
ley Gábor egerés! de most tiudrol egyjör a jó
issem áldjon meg. (Vörolunk öletünk masnyajain).

Mauva Oct 21 1874

igyarbarátod
Miskay